χουσιν ἐργασίαι γεωγραφικαὶ γενόμεναι ὑπὸ ἰδιωτῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες ἠδύναντο νὰ συγκεντρωθῶσι καὶ συλλεχθῶσι τάχιστα, ἂν ἡ κυβέρνησις προσεκάλει τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς δούλης καὶ ἐλευθέρας Ἑλλάδος λογίους νὰ προσφέρωσι τὰ ἔργα αὐτῶν. Δὲν ὁμιλοῦμεν δὲ περὶ μεταφράσεων γεωγραφικῶν, αἵτινες δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, οὐδὲ πρέπει νὰ λαμβάνωνται. Πρωτότυπα ὅμως ἔργα, μονογραφίαι γεωγραφικαί, τοπογραφικαί, χωρογραφικαὶ ὑπάρχουσι περὶ πολλῶν τμημάτων ἑλληνικῶν χωρῶν, πόλεων, νήσων, καὶ ἀναφέρομεν ὀνομαστὶ τὰς τῆς Μακεδονίας, Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας, τῶν Κυκλάδων Ἄνδρου, Κέω, Τήνου, Σύρου, τῶν μεγάλων νήσων Κρήτης, Σάμου, Κύπρου, Χίου, Λέσβου, τῶν πόλεων Σμύρνης, Φωκαίας, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηνῶν, τῶν ἐπαρχιῶν Μαρωνείας, Βοδενῶν, Βελεγράδων, Τραπεζοῦντος, Καππαδοκίας, τὰς εἰδικωτέρας δὲ περὶ Φιλιππουπόλεως, Σαράντα Ἐκκλησιῶν, τὰς ἱστορικὰς γεωγραφίας Λευκάδος, Κεφαλληνίας, Ἰθάκης, Κερκύρας, τῶν ἀρχαίων πόλεων Ἰθώμης, Μεσσήνης καὶ τῶν πέριξ, Ἀμφείας, τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ Φαρῶν, τῆς Κωπαΐδος, Λαυρείου, Ἀθηνῶν κτλ., τὰς τοπογραφίας Δωδώνης, τῶν Σποράδων Σύμης, Κάσσου, καὶ ἄλλων, ἃς δὲν ἔχομεν προχείρους εἰς τὴν μνήμην. Ἀναφέρομεν δὲ ἐν τούτοις καὶ τὰς δούλας ἐπαρχίας, διότι γεωγραφικῶς δὲν ἐννοοῦμεν δεδιχασμένην τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν ἦτο δὲ δύσκολόν τι χρῆμα νὰ συνταχθῇ τοὐλάχιστον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου ἔκθεσίς τις ἢ κατάλογος τῶν τοιούτων δημοσιεύσεων, ἐν ᾧ νὰ ἐκτίθενται αἱ ἐργασίαι αὗται, εἰς ἃς δύναταί τις νὰ προσθέσῃ καὶ πλείστας ἄλλας μελέτας ἀξίας ἀναγνώσεως καὶ συμβουλῆς, δημοσιευθείσας ἐν περιοδικοῖς ἑλληνικοῖς συγγράμμασιν, ἐν οἷς κατάκειται ὡς τεθαμμέναι. Διὰ τοιαύτης τινὸς ἐκθέσεως ἤθελε δοθῇ ἐν εὑρετήριον οὕτως εἰπεῖν παντὸς ἑλληνικοῦ ἔργου πρωτοτύπου, ἀναφερομένου εἰς ἓν τῶν ὀκτὼ τμημάτων καὶ δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς εἰς τοὺς ξένους πρὸς γνῶσιν τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ἅτινα ἐξηρευνήθησαν ὑπὸ ἐγχωρίων.

Οὐδὲν ἐν τούτοις ἐγένετο. Ἡ δὲ ἀποχὴ αὕτη τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει βεβαίως εὐνοϊκῶς κριθῆ, καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα μεταβάλλεται εἰρηνικῶς ἡ πολιτικὴ αὐτῆς γεωγραφία.

Ἐν Ἀθήναις, 25 Ἰουνίου 1881. Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

Σημ. Διευθ. τῆς «Ἑστίας». — Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ κ. Α. Μηλιαράκη εἶχεν ἤδη στοιχειοθετηθῆ, δοθὲν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὅτε ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης ἀγγελίας τοῦ ἐν Βενετίᾳ προξένου τῆς Ἑλλάδος, ἣν παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς τεργεσταίας «Ἡμέρας» τῆς τελευταίας ἑβδομάδος 27/9 Ἰουλίου.

Ὁ ἐν Βενετίᾳ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Π. Τυπάλδος Φορέστης δημοσιεύει τὴν ἑπομένην εἰδοποίησιν·

Εἰδοποίησις πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκθέτας.

Ὁ ὑπογεγραμμένος πρόξενος καὶ ἐπίσημος ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐν Βενετίᾳ Τρίτῃ διεθνεῖ Γεωγραφικῇ Ἐκθέσει καὶ Συνόδῳ, εἰδοποιεῖ τοὺς Ἕλληνας ἐκθέτας, ὅπως προθυμοποιηθῶσι καὶ ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ πᾶν ὅ,τι κατέχουσιν ἄξιον λόγου περὶ γεωγραφίας ἐν γένει, δημοσιευθὲν ἰδίως ὑπὸ Ἑλλήνων, τουτέστι πίνακας γεωγραφικοὺς καὶ ὑδρογραφικούς, συγγράμματα γεωγραφικά, περιγραφὰς γεωγραφικὰς ὑπὸ γεωλογικήν, ὀρυκτολογικὴν καὶ βοτανικὴν ἔποψιν, λιμενοδείκτας (portolani) καὶ πᾶν ἕτερον δημοσίευμα σχετικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως. Τὰ ἐκθέματα θέλουσι συνοδεύεσθαι ὑπὸ ἁπλῆς σημειώσεως τοῦ εἴδους τοῦ ἐκθέματος, τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ προτερημάτων καὶ τοῦ ὕψους καὶ πλάτους αὐτοῦ, ἂν εἶνε πίναξ.

Ὁ πρόξενος καὶ ἐπίσημος ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐν Βενετίᾳ Γ' ἀλληλοεθνεῖ γεωγραφικῇ Ἐκθέσει καὶ Συνόδῳ

Π. Τυπάλδος Φορέστης.

Διεύθυνσις. — P. Tipaldo Foresti, Consule e Commissario di Grecia al terzo Congresso Geografico internazionale in Venezia.

ΒΙΒΛΙΑ

2399. Ἑστία. Ἐκδίδοται κατὰ κυριακήν. Ἔτος ϛ'. Τόμος ΙΑ', 5 Ἰουλίου 1881. Ἀριθ. 288 (236). Λεπτὰ **20**. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἰατρὸς Ἀντώνιος [Μυθιστορία Ἰω. Ῥουφφίνη. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Ἡ Ἑρμούπολις ὑπὸ ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἔποψιν ὑπὸ Ν. Γ. Ζωγραφάκη. — Γνώμη Καποδιστρίου περὶ παιδείας. — Κέρκυρα. (Μελέτημα Φερδινάνδου Γρηγοροβίου). — Ἐκ στρατιωτῶν στρατάρχαι. — Adieu (Ὑγίαινε, χαῖρε!). — Τί εὑρίσκεται ἐντὸς ἑνὸς ὠοῦ βραστοῦ. — Νοημοσύνη κυνός. — Ὁ Μῶκος. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Ὑγιεινή.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

κκ. Χ. Ρ. Πάτρας καὶ Χ. Π. Μεσολόγγιον. Σᾶς ἐγράψαμεν ἰδιαιτέρως. — κ. Δ. Β. Ἀλεξάνδρειαν. Τὸ φύλλον τοῦ κ. Α. Λ. θέλομεν ἀποστέλλει τοῦ λοιποῦ εἰς ἣν μᾶς σημειόνετε διεύθυνσιν. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς σημειωθῶσιν, εἰ δυνατὸν, τὰ ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου καθυστερήσαντα φύλλα, ὅπως ἀποσταλῶσι καὶ ταῦτα. — κ. Σ. Ι. Ρ. Κέρκυραν. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται τακτικά. Ἐρευνήσατε μὴ παρέπεσεν εἰς τὸ αὐτόθι ταχυδρομεῖον, ὅπερ καὶ ἄλλοτε συνέβη. — Ἐνὶ ἀναγνώστῃ τῆς «Ἑστίας». Μάδυτον. Πρωτόκολλον ἐκλήθη τὸ πρῶτον ἡ ἀρχὴ κυλίνδρου ἐκ πολλῶν κεκολλημένων χαρτῶν συγκειμένου, ὧν ὁ τελευταῖος ὠνομάζετο ἔσχατόκολλον. Ἡ δὲ σημερινὴ τῆς λέξεως σημασία προῆλθε βαθμηδὸν ἐκ τῆς χρήσεως τῶν βυζαντιακῶν χρόνων, ὅτε ὁ τῆς κατασκευῆς τοῦ χάρτου προϊστάμενος κόμης τῶν θείων largitionum ἔθετε κατὰ νόμον τὰ σήματα αὐτοῦ εἰς τὸ καλούμενον πρωτόκολλον. Τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖ σαφῶς ἡ ἑξῆς Νεαρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ· (Corp. Jur. Civ. Nov. XLIV, c. 2). «Ἐκεῖνο μέντοι τῷ «παρόντι προςτίθεμεν νόμῳ ὥςτε τοὺς συμβολαιογράφους «μὴ εἰς ἕτερον χάρτην καθαρὸν γράφειν συμβόλαιον, πλὴν «εἰ μὴ εἰς ἐκεῖνον, ὃς προκείμενον τὸ καλούμενον πρωτό«κολλον ἔχοι, φέρον τὴν τοῦ κατὰ καιρὸν ἐνδοξοτάτου κό«μητος τῶν θείων ἡμῶν largitionῶν προσηγορίαν, καὶ τὸν «χρόνον, καθ' ὃν ὁ χάρτης γέγονε, καὶ ὁπόσα ἐπὶ τῶν τοι«ούτων προγράφεται, καὶ τὸ πρωτόκολλον μὴ ἀποτέμνειν, «ἀλλ' ἐγκείμενον ἐᾶν.» — κ. Γ. Δ. Ζ. Μασσαλίαν. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται ὑμῖν ἀπὸ σήμερον εἰς Μασσαλίαν καθ'ἣν μᾶς ἐσημειώσατε διεύθυνσιν. — κ. Ξ. Στ. Ἀθήνας. Τὰ ἐπώνυμα βεβαίως ἀρχὴν ἔχουσι τὴν ἀνάγκην τῆς διακρίσεως τῶν ὁμωνύμων προσώπων ἀπ' ἀλλήλων. Κατήντησε δὲ νὰ διακρίνωσι κατόπιν καὶ τὰς οἰκογενείας. Τὰ νεώτερα ἑλληνικὰ ἐπώνυμα ἀρχὴν ἔχουσιν ἀπὸ τῆς ἑβδόμης ἢ ὀγδόης μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Ἀναγνώσατε ἱστορίαν Παπαρρηγοπούλου τόμον Γ', σελ. 516. — κ. Π. Λ. Κωνσταντινούπολιν. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται τακτικώτατα, ἀποροῦμεν δὲ πῶς παραπίπτει. Ὁπωσδήποτε ἡμεῖς δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν φύλλων ἐν τῷ ταχυδρομείῳ. — κ. Ε. Ζ. Μυτιλήνην. Δι' ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἐπιστολῆς σᾶς παρέχομεν πάσας τὰς ζητηθείσας πληροφορίας. — κ. Μ. Χ. Λ. Πειραιᾶ. Ὁ λόγος δι' ὃν δὲν ἐδημοσιεύθησαν εἶνε ὄχι ὅτι ἀπῆδον πρὸς τὴν ἠθικὴν, ἀλλὰ ὅτι δὲν συνῆδον πρὸς τὴν μετρικήν. — κ. Π. Σ. Λ. Σμύρνην. Ἀδύνατον. — Πολυπράγμονι. Σύρον. Τοῦ σάπωνος ἡ χρῆσις δὲν εἶνε ἀρχαία, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ λέξις εἶνε ξένης καταγωγῆς· κατὰ πρῶτον κάμνει χρῆσιν αὐτῆς ὁ ἐκ Καππαδοκίας ἰατρὸς Ἀρεταῖος, ἀναμορφωτὴς τῆς Ἱπποκρατείου σχολῆς, ἀκμάσας περὶ τὰ τέλη τοῦ πρώτου μ. Χ. αἰῶνος. Οἱ ἀρχαῖοι ἀντὶ σάπωνος μετεχειρίζοντο πρὸς καθαρισμὸν τῶν χειρῶν των τὸ λεγόμενον σμῆμα ἢ σμῆγμα.

Αἱ συνδρομαὶ διευθύνονται ἀπ'εὐθείας εἰς Ἀθήνας «Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἑστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἑλληνικῶν γραμματοσήμων, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπέζης ἢ γαλλικῶν γραμματοσήμων. Γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης καὶ Ῥωμουνικὰ χαρτονομίσματα εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

Συνδρομαὶ εἰς τὴν «Ἑστίαν» καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον γίνονται δεκταὶ παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Δ. Βενετοκλεῖ.